

[Ministeren for skatter og afgifter]

efter ombudsmandens opfattelse ikke udelukket fortsat at fortolke statsskatteloven således, at der er fradragsret for advokat- og revisorudgifter. Jeg skal ikke kommentere disse synspunkter fra ombudsmanden, men det er alligevel påfaldende, at spørgsmålet ikke har været indbragt for domstolene i de næsten 10 år, hvor landsskatterettens praksis har været gældende. Det kunne måske tyde på, at den formelle begrundelse for den daværende praksis har været mere tvivlsom end den spinkle begrundelse, som ombudsmanden hævder der har været for de ændringer, der er foretaget siden hen.

Jeg har i øvrigt begrundet, hvorfor jeg ikke mener, at det vil være rimeligt at gennemføre et forslag som det foreliggende. Der er ikke kommet nogle synspunkter frem under debatten, som kunne ændre min opfattelse på dette område. De retssikkerhedsproblemer og -synspunkter, som hr. Anders Poulsen vil trække ind i debatten, hører slet ikke hjemme i denne sammenhæng, de hører hjemme i en anden sammenhæng. Spørgsmålet om, hvordan man i givet fald kunne lette omkostningerne ved at føre sager – og ikke kun skattesager – må løses ad andre veje, hvis der i øvrigt er midler hertil.

Anders Poulsen (V):

Ministeren kommer med mange opsigtsvækkende betragtninger mellem år og dag. Den sidste bemærkning, ministeren afleverede, at retssikkerhedssynspunkterne egentlig ikke rigtig hørte hjemme i denne debat, synes jeg også nok er opsigtsvækkende.

Ministeren beklager sig en lille smule over, at jeg nævnte heroppefra, at det var partipolitiske synspunkter, ministeren lagde til grund for sin bedømmelse. Jeg vil dog godt minde ministeren om, at man inden for socialdemokratiets rækker kalder dette parti for et fradragsnægterparti. Det stemmer altså helt overens med de partipolitiske synspunkter, ministeren lagde til grund heroppefra.

Ministeren kommer ind på, hvorfor venstres tidligere skatteminister, Anders Andersen, ikke foretog sig noget i sagen. Det svarede jeg på allerede i første indlæg, men jeg vil dog godt supplere det med at sige, at det gjorde Anders Andersen jo også. Anders Andersen gjorde nemlig det eneste, han kunne gøre som minister, han sendte sagen til udtalelse i statsskattedirektoratet.

Udtalelsen fra statsskattedirektoratet er først hjemkommet efter, at den nuværende minister er blevet minister.

Moms på advokathonorarer havde venstre en stor del af skylden for, nævner skatteministeren så. Nu er der også andre ting at tage i betragtning, når vi diskuterer moms på advokathonorarer. Der er f.eks. erhvervslivets forhold. Hvis erhvervslivet ikke skal have fordyrelser på advokathonorarer, er det næsten nødvendigt, at der pålægges advokaterne moms, som gøres fradragsberettiget i erhvervsvirksomhederne; for de øvrige ting, der knytter sig til advokatkontoret, er nemlig forlods belagt med moms. Det drejer sig om papir, og det drejer sig om en hel del andre anskaffelser, som skal foretages på advokatkontorer, uanset om de er momsede eller ej.

Ministeren er igen inde på, at dette måske kunne klares ved retshjælp eller andre ordninger. Der har venstre ikke gavnet, påstår ministeren. Til det vil jeg sige, at jeg tror, det er mere end et år siden, det fra socialdemokratisk side blev fremført, at man burde klare nogle af disse ting ved hjælp af retshjælp, og et lovforslag på dette område var meget tæt ved at komme til behandling i folketinget. Vi har ikke set noget lovforslag endnu, hr. minister, og jeg tror heller ikke, vi får det at se med det første, for der er så mange problemer knyttet til et lovforslag på dette område, at det ikke lader sig gøre. Hvad sker imens? Man lader fem og syv være lige og hjælper altså ikke på de problemer, der rent faktisk er på området.

Sluttelig i sit indlæg her er ministeren inde på en diskussion med folketingets ombudsmand. Det forstår jeg egentlig slet ikke. Jeg kan forstå, at skatteministeren gør sig nogle politiske overvejelser og kommer med politiske udtalelser i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, men at ministeren går ind i en skatteretlig, juridisk diskussion med folketingets ombudsmand, finder jeg endda særdeles betænkeligt. Ministeren går ind og bedømmer lovhjemmelen, altså nogle af de ting, folketingets ombudsmand er inde på at bedømme, og siger, at det vist er tvivlsomt med nogle af de ting, der lægges til grund netop for folketingets ombudsmands bedømmelse. Det tør nok siges at være en skatteretlig og juridisk diskussion, som ministeren burde have holdt sig fra.